

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΑΡΙΘΜΟΣ 38.

ΤΟΜΟΣ Γ'.

7 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1894

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὸ ἐλλνικὸν οἰκονομικὸν ζήτημα παραμένει ἐν ᾧ σημείον κατελείμεν αὐτὸ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα, ὅτε τὸ γερμανικὸν καὶ γαλλικὸν κοιμῆτον κατώρθωσαν νὰ ματαιώσωσι τὴν ἐν Λονδίῳ συνέλευσιν τῶν ἁγγλῶν ὁμολογιούχων διατεθειμένων εἰς ἀποδοχὴν τῆς ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ κοιμῆτου καὶ τῆς ἑλλν. κυβερνήσεως διομολογηθεῖσαν μονομερῆ σύμβασιν. — Ἦδη ὑπολείπεται τὸ ζήτημα τῆς μετοχῆς ἢ μὴ τῶν Ἀγγλῶν εἰς τὴν ἐν Βρυξέλλαις γινομένην προσεχῶς συνέλευσιν, περὶ ἧς ἐλέχθη μὲν ἐν τινι τηλεγραφήματι ὅτι τὸ γερμανικὸν καὶ γαλλικὸν κοιμῆτον ἐπεισαν τοὺς Ἀγγλους νὰ μετασχωσιν, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἐπεδιδαιώθη, ἐν Ἀθήναις τούναντίον πιστευομένου ὅτι οἱ ἄγγλοι ὁμολογιούχοι θὰ συνέλθωσιν εἰς νέαν ἐν Λονδίῳ συνέλευσιν, ὅπως κυρώσωσι τὴν περὶ ἧς εἴπομεν μονομερῆ σύμβασιν. — Ὡς πρὸς τὴν κυρίως πολιτικὴν κατάστασιν, αὕτη παραμένει σχεδὸν ἀναλλοίωτος, πολλῶν μὲν θρυλλουμένων περὶ μεταστάσεως ἐγκρίτων πολιτευτῶν ἀπὸ τῆς κυβερνητικῆς μερίδος εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἰδίως δὲ τὴν ὑπὸ τὸν κ. Ράλλον, τὰ περὶ τούτου ὅμως δειχθήσονται σαφῶς κατὰ τὴν σύγκλησιν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Βουλγαρίᾳ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν διεξήχθησαν αἱ ἐκλογαὶ τῶν γενικῶν συμβουλίων τῶν νομῶν, προὑποδείξασαι κατὰ προσέγγισιν τὴν φερόν, ἣν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἔχωσιν αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαί. — Οὕτω κατὰ τὰ γνωσθέντα ἀποτελέσματα τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐκλογῶν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατ. Ρωμιλίᾳ, μάλιστα δὲ ἐν Ἀνατ. Ρωμιλίᾳ, ἡ μερὶς τῶν λεγομένων ἐν ὧ τικῶν κατήγαγε πανταχοῦ σχεδὸν τῆς χώρας περιφανῆ νίκην, καίτοι πανταχοῦ ἦσαν συνηνωμένα κατ' αὐτῆς πάντα τὰ ἄλλα κόμματα. — Ἐκ τοῦ ἀποτελέ-

σματος τούτου δῆλα γίνονται τὰ ἀληθῆ φρονήματα τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ, ζωηρὸν πάντοτε διατηροῦντος τὸ τῆς εὐγνωμοσύνης αἶσθημα, ὅπερ μόνον τὸ τέως κρατοῦν διδερῶν κυβερνητικὸν σύστημα κατώρθον νὰ συνέχῃ καὶ πιάξῃ. — Ἄν κατὰ τὰ αὐτὰ ἀποβῶσι καὶ αἱ τῆς Σοβράνιε ἐκλογαί, εὐλόγως δυνάμεθα ν' ἀναμένωμεν οὐσίῳ τινὰ τροπὴν εἰς τὰ πράγματα τῆς ἡγεμονίας, τροπὴν, ἣν καὶ ἄλλα τινὰ συμπτώματα φαίνονται σαφῶς προαγγέλλοντα. — Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ χώρα αὕτη μόνον δι' εὐλαβοῦς πολιτικῆς πρὸς τὴν Δύναμιν ἐκείνην, εἰς ἣν ὀφείλει τὴν πολιτικὴν αὐτῆς αὐτοπαρξίαν, θὰ ἠδύνατο νὰ βαδίσῃ ὁπωρῶν ἀπερισπάστως ἐν τῷ νέῳ πολιτικῷ βίῳ αὐτῆς. Δὲν φρονοῦμεν ὅτι ἡ βουλγαρικὴ πολιτικὴ ὀφείλει ν' ἀφεθῇ καθ' ὁλοκλήριαν εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ πανσλαβιστικοῦ σωδινισμοῦ· εἶνε ἀναντίρρητον ὅμως ὅτι σκαιὰ πρὸς τὴν ρωσικὴν αὐτοκρατορίαν συμπεριφορὰ οὐδὲν, ἀπολύτως οὐδὲν ἀγαθὸν δύναται νὰ πορίσῃ τῇ ἡγεμονίᾳ, ἐνῶ τούναντίον αὕτη διὰ τῆς μετριοφροσύνης καὶ τῆς εὐλαβείας δύναται νὰ κρατυνθῇ σπουδαίως καὶ νὰ θέσῃ πολλῶ ἀσφαλέστερα τὰ θεμέλια τῆς μελλούσης παγίσεως τῆς εὐημερείας αὐτῆς.

Ἐν Σερβίᾳ ὑποτίθει ὑπουργικὴ κρίσις, ἐν μέρει μὲν ἐκδηλωθεῖσα διὰ τῆς παραιτήσεως δύο φιλελευθέρων μελῶν τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Νικολάεβιτς ὑπουργείου, τὴν ἀρχὴν ὅμως αὐτῆς ἔχουσα εἰς τὸ ἐπασχολοῦν νῦν τὴν αὐλὴν καὶ τὰς πολιτικὰς μερίδας ζήτημα τοῦ θεσπισμοῦ τοῦ νέου τῆς χώρας συνταγματικοῦ χάρτου. — Ἡ δυσαισέκεια τῶν ἀποχωρησάντων δύο ὑπουργῶν, πειραθέντων νὰ παρασύρωσι καὶ τὰ ἄλλα φιλελεύθερα μέλη τοῦ ὑπουργείου, ὅπως οὕτως ἐπενέγκωσι τὴν πτῶσιν τῆς ὅλης ὑπὸ τὸν κ. Νικολάεβιτς κυβερνήσεως, προσπαθοῦσης νὰ τηρήσῃ ἄχρουν τινὰ πολιτικὴν, καὶ ἡ στάσις τοῦ βασιλέως κατὰ τὴν μερικὴν ταύτην κρίσιν, οὐδὲν ἐνεργήσαντος ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῶν δυσαρεστηθέντων, μαρτυροῦσιν ὅτι οὐδὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ θετικὸν ὡς πρὸς τὰς τάσεις τῆς αὐλῆς ἀπέναντι τῶν διαφόρων μερί-

δων· τούναντίον ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος φαίνεται διατεθειμένος ὑπὲρ τῆς συμπληρώσεως τῆς κυβερνήσεως δι' ἀνδρῶν, εἰς οὐδεμίαν πολιτικὴν ἀπόχρωσιν ἀνηκόντων. — Ἀλλὰ κυβερνήσις οὐδ' ἕτερα, ὑπὸ οὐδεμιᾶς κοινοβουλευτικῆς μερίδος ὑποστηριζομένη—πολιτικὸν δὲ ὄνειρον εἶνε ἐπὶ τῇ Σερβίᾳ ἢ ὑπὸ μερίδος τινὸς υἱοθέτησις καὶ ὑποστήριξις πολιτικῆς μὴ ἀπορριψάσης ἐξ αὐτοῦ τοῦ κόμματος—θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς θεσπισμὸν νέου τῆ χώρα πολιτειακοῦ συστήματος, ὅσονδήποτε καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι αὕτη θὰ κατωχυροῦτο διὰ τῆς εὐνοίας τῆς αὐτῆς, ὅσονδήποτε καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἡ βασιλεία θὰ χρησιμοποίησιν τοὺς ἐνεστώτας προεωρισμένους πολιτειακοὺς ὅρους τοῦ κράτους πρὸς συγκρότησιν αὐτῇ κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς Σκουψίνας εὐμενῶς πρὸς τὸ ἐκπονηθῆσθαι σύνταγμα καὶ τὴν υἱοθετήσασαν αὐτὸ κυβερνήσιν διατεθειμένην; Ἐνταῦθα κεῖται τὸ ἀμήχανον τῆς ἐνεστώσης ἐν Σερβίᾳ καταστάσεως. — Καὶ βεβαίως· ἀφοῦ σήμερον, ὅτε δὲν πρόκειται ἀμέσως οὕτω σοβαρὸν ζήτημα, οἷον τὸ περὶ τοῦ θεσπισμοῦ τοῦ νέου χάρτου, ἀδύνατος δείκνυται ἡ λειτουργία ἀρχοῦ κυβερνήσεως, διηκεῖς ὑπὸ ὑποτυφούσης κρίσεως ὑποδοσκομένης, πολλῶν δυσχερέστερον θὰ ἠδύνατο νὰ ἐργασθῇ τοιαύτη κυβερνήσις πρὸς ἐπιβολὴν τῇ χώρᾳ νόμου θεμελιώδους, ἐφ' οὗ μέλλει νὰ ἐποικοδομηθῇ ἡ μέλλουσα αὐτῆς ἀνάπτυξις καὶ περὶ ὧν θ' ἀμιλλανθῇ πάντων τῶν κομμάτων ἡ φροντίς καὶ πολιτειακὴ δεινότης.

Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν κοινοτήτων ἀνεκινήθη αὖθις τὸ ζήτημα τοῦ περὶ ἀρνησικυρίας δικαιώματος τῆς Βουλῆς τῶν λόρδων, ἀπορριψάντων καὶ τὸ περὶ ἱρλανδῶν γαιομισθωτῶν νομοσχέδιον, καίπερ καὶ τοῦτο κυρωθὲν ὑπὸ τῆς γυνείας τοῦ βρετανικοῦ λαοῦ ἀντιπροσωπείας. — Ἐν τούτοις οὐδὲ νῦν ἡ κυβερνήσις ἠδυνήθη νὰ εἴπῃ τι ὀριστικόν· ἀρκεσθεῖσα δὲ μόνον εἰς τὴν δόλῳσιν, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο σοβαρώτατα ἐπασχολεῖ αὐτήν, ὑπέσχετο νὰ ὑποβάλῃ αὖθις τὸ εἰρημένον νομοσχέδιον μετερρυθμιζόμενον καὶ ἐπινυνημένον. — Τὸ βέβαιον ἐν τούτοις εἶνε ὅτι ὁσμήραι ἐγγίζει πλείοτερον ἢ ὥρα, καθ' ἣν οἱ λόρδοι θὰ κριθῶσιν ἰσῶς τελεσιδικίως ὑπὸ τῆς δημοσίας γνώμης ἐπὶ τῇ ἀντιδραστικῇ καὶ ὀπισθοδρομικῇ αὐτῶν πολιτικῇ, καθ' ἣν τὸ γενηρικός τοῦτο Σῶμα ἀναγκασθῇ ν' ἀγωνισθῇ τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα.

Αἱ περὶ τῶν ἰαπωνοδοικοκρατικῶν πραγμάτων εἰδήσεις εἶνε τοσοῦτον σύγχευμέναι καὶ τοσοῦτον ἀντιθέτουσι πρὸς ἀλλήλας, ὥστε οὐδεμίαν σχεδὸν θετικὴν γνῶμιν δύναται τις νὰ μορφώσῃ περὶ τῆς πορείας αὐτῶν. — Ἐκτὸς τῶν περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐχθροπραξιῶν πληροφοριῶν, αἵτινες νῦν μὲν παριστάνουσι νικηφόρουντας κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν τοὺς Ἰάπωνας, νῦν δὲ τὰς αὐτὰς νίκας ἀποδίδουσι τοῖς Σίναις, ἵνα τῇ ἐπαύριον διαψεύσωσιν αὐτάς, ὑπάρχει σπουδαιοφανεστάτη εἰδησις, ἥτις, ἂν ἐπαληθεύσῃ, θὰ ἐπενέγκῃ οὐδιώδη τροπὴν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο τῆς Ἰαπωνίας. — Τηλεγραφεῖται ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Κορέας, κινεῖς ἐαυτὸν ἀνεξάρτητον καὶ καταγγείλας πάσας τὰς ὑφισταμένας συμβάσεις αὐτοῦ πρὸς τὴν Σινικὴν, ἠτήσατο τὴν συνδρομὴν τῶν Ἰαπώνων πρὸς ἐξω-

σιν τῶν σινικῶν στρατευμάτων ἀπὸ τινος ἐν τῇ μεσημβρινῇ παραλίᾳ τῆς νήσου λιμένος, ὃν κατέχουσι. — Τὸ γεγονός τοῦτο οὐ μόνον τοῖς Ἰάπωνι θὰ παρείχε μείζονα ὑπεροχὴν, ἐνισχύον τὴν θέσιν αὐτῶν ὡς προστάτων ἀσθενοῦς κράτους κατὰ τῶν ἐπιδουλῶν ἰσχυροτέρου, ἀλλὰ καὶ θὰ προεκάλει ἰσῶς φανερωτέραν ἐκδήλωσιν τῶν παρὰ ταῖς ἐνδιαφερομέναις εὐρωπαϊκαῖς Δυνάμεσι κρατουσῶν συμπαθειῶν, ὅτε θὰ ἐβλέπομεν τὴν μὲν Ρωσίαν, σπουδαίως ἐνισχύσασαν ἤδη τὰς ἐν ταῖς θαλάσσαις ἐκείναις ναυτικὰς δυνάμεις αὐτῆς, καὶ τὴν Γαλλίαν κηρυσσομένης φανερὰ ὑπὲρ τῆς Ἰαπωνίας, τὴν δὲ Ἀγγλίαν καὶ Γερμανίαν συντασσόμενας τῇ Σινικῇ.

Ἐν Ἰταλίᾳ μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ ἐν Σικελίᾳ στρατιωτικοῦ νόμου, ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἡ ἐν τῇ νήσῳ κατάστασις δὲν ἐμπνέει πλέον τὰς ἀνησυχίας, ἃς τέως ἐνέπνεεν, ἡ κυβερνήσις τοῦ κ. Κρίσπν ἀπεφάσισεν ὅπως χορηγήσῃ μερικὴν ἀμνηστίαν τοῖς ἐπὶ τοῖς ἐν τῇ νήσῳ ἐκείνῃ κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐπανόδου τοῦ ἐκ Κατάνης πολιτευτοῦ γεγονόσι καταδικασμένοις. — Ἡ ἀπόφασις αὕτη μέλλει πάντως νὰ συντελέσῃ εἰς μείζονα κατεύνασιν τῶν πνευμάτων καὶ ἀποκατάστασιν τῆς ἐσωτερικῆς γαλήνης τῆς χώρας, ἣν κοινωνικὸς σάλος, τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ἔχων εἰς τὴν μαστίχουσαν τὸν λαὸν οικονομικὴν κρίσιν, δεινουμενὴν ὑπὸ πλημμυελῶς διοικήσεως, εἰς ἣν αὕτη εἶχεν ἐγκαταλειφθῆναι ὑπὸ τῶν κατὰ καιροῦς κυβερνήσεων, εἶχε ταράξει. — Τὸ πᾶγμα εἶνε ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν εὐάρεστον, διότι οὐδεὶς πλέον ὑπάρχει ὁ ἀμφιδόλων ὅτι τὰ ἐξαιρετικὰ μέτρα καὶ ἡ ἄκρα αὐστηρότης ἐν τῇ τιμωρίᾳ τῶν ἐκτρεπομένων εἰς ἄτοπα, πρὸς ἃ φαίνεται ἐξωθοῦσα οὐχὶ ἔμφυτος κακοποιὸς πρόθεσις, ἀλλ' ἀπόγνωσις ἐμπνεομένη ὑπὸ τῆς καταστάσεως τῶν περιστοιχιζόντων τὸ ἄτομον πραγμάτων, δὲν εἶνε τὰ μάλιστα τελεσφόρα μέσα πρὸς διακώλυσιν τῆς ἐπαναλήψεως τῶν τοιοῦτων ἐκδηλώσεων, ὅτι δέ, εἴ τι, δύναται τελεσφόρως νὰ ἐνεργήσῃ ἐν τοῖς τοιοῦτοις, τοῦτο εἶνε ἡ ἐπικερὴς μὲν δικαστικὴ ἐτυμηγορία ὡς πρὸς τὰ γεγεννημένα, ἡ κατὰ τὸ δυνατόν δὲ ἄρσις τῶν ἀρχικῶν αἰτίων ὡς πρὸς τὰ δυνάμενα νὰ ἐπαναληφθῶσιν. — Ἡ τοῦ πρώτου τῶν μέσων τούτων ἐφαρμογὴ εἶνε βεβαίως εὐχερὴς καὶ τούτου ἕνεκα βλέπομεν τὴν ἰταλικὴν κυβερνήσιν προβαίνουσαν εἰς τὴν περὶ μερικῆς ἀμνηστείας ἀπόφασιν, ἥτις βεβαίως δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ παρακολουθηθῇ καὶ ὑπὸ μετρίως τις τῆς ποινῆς τῶν μὴ ἀμνηστευομένων· ἡ τοῦ δευτέρου ὅμως, ἥτοι τῆς δι' ἄρσεως τῶν ἀρχικῶν αἰτίων διακώλυσις πάσης ὑποτροπῆς, εἶνε πολλῶν δυσχερέστερα. — Ἐν τούτοις πρὸς τελείαν παγίωσιν τῆς ἐσωτερικῆς γαλήνης τῆς νήσου, καὶ πάσης δὲ τῆς Ἰταλίας, ἀπαραίτητος ἀποβαίνει ἀποτελεσματικὴ τις ἐνέργεια περὶ βελτιώσεως τῆς ἐνεστώσης οικονομικῆς θέσεως τοῦ λαοῦ· ἀλλ' ἡ ἐνέργεια αὕτη προαπαιτεῖ ἀπαλλαγὴν τοῦ κράτους ἀπὸ τῶν ἐνεστώτων ὑπερόγκων αὐτοῦ στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν δαπανῶν, προαπαιτεῖ πολιτικὴν περιστάλλογόν, ἐν τούτῳ δὲ κεῖται ἡ μεγίστη τῶν δυσχερειῶν.

M. E. Μ'ΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.